

Sajarah Sing Kasingidake saka Ayat Patang Puluh - Nomer Telung Puluh

Yehezkiel Nomer Sebelas

Jeff Pippenger

2026-09-02

Ing kitab Yèzkiel, ‘pangepungan’ Yerusalem iku minangka ‘pratandha’ kang dadi ujian, kang lumantar iku nasib langgeng kita bakal katemtokaké, awit pratandha iku nandhani kawujudané gambarang kéwan galak.

“Pangeran wis nedahaké marang aku kanthi cetha yèn gambaré kéwan iku bakal kawangun sadurungé wektu pangayomané sih-rahmat ditutup; awit prakara iku bakal dadi ujian gedhé tumrap umaté Allah, kang lumantar iku nasib langgengé bakal diputusaké. ...

“Iki minangka panggawéné pangadilan sing kudu dialami dening umaté Gusti Allah sadurungé padha dipatèni nganggo segel. Kabèh wong sing mbuktèkaké kasetyané marang Gusti Allah kanthi netepi angger-anggeré, lan nampik nampa sabat palsu, bakal kaétung ana ing sangisoré panji-panji Sang Pangéran Allah Yéhuwah, lan bakal nampani segelé Allah sing gesang. Nanging wong-wong sing nyerahaké kayektèn sing asalé saka swarga lan nampa sabat Minggu, bakal nampani tandhané kéwan galak iku.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Para wong Kristen sing mlayu saka Yérusalèm nalika ana ‘tandha’ saka Cestius, nindakaké mangkono amarga wong-wong mau wis diprayogi sadurungé lan ngenali ‘tandha’ iku nalika tekan. Ngenali kabentuké gambar kéwan iku ateges ngenali “kadadéan,” “panyiyapan,” lan “gerakan” sing nuntun marang angger-angger dina Minggu. Unsur-unsur kenabian sing nyusun ‘tandha’ iku kudu dimangertèni luwih dhisik sadurungé tandha iku dumadi. Nalika Cestius miwiti pangepungan, wis kasep kanggo sinau apa sejatining tandha iku.

“Persiapan wis lumaku maju, lan obahe-obahe uga wis lumaku, kang bakal nuwuhake digawene reca tumrap kewan iku. Prastawa-prastawa bakal kadadèkaké ing sajarahing bumi, kang bakal ngebaki apa kang wis dipratelakake déning ramalan kanggo dina-dina wekasan iki.” Review and Herald, 23 April 1889.

Panyawisan, Gerakan, lan Kadadéan

“Panyawisan,” “obah-obahan,” lan “prastawa-prastawa” iku kudu diweruhi sadurunge tekane pacoban.

“Kabèh sing Gusti Allah wis netepake ing sajarah ramalan supaya kalakon ing jaman biyen, iku wis kalakon; lan kabèh kang isih bakal kelakon miturut runtutane, mesthi bakal kalakon. Daniel, nabi kagungané Allah, ngadeg ana ing papané. Yokanan ngadeg ana ing papané. Ing Wahyu, Sanga saka taler Yehuda wus mbukak marang para pamaos

ramalan kitab Daniel, mula Daniel iku ngadeg ana ing papané. Panjenengané neksemi paseksènipun, yaiku apa kang Gusti wis nyatakaké marang dhèwèké lumantar wahyu ngenani prastawa-prastawa gedhé lan nggegirisi kang kudu kita mangertèni nalika kita ngadeg ing ambang banget saka kalakoné.”

“Ing sajarah lan panguwulan, Sabdaning Allah nggambarake pasulayan dawa sing terus lumaku antarane kayekten lan kasalahan. Pasulayan iku isih lumaku nganti saprene. Prekara-prekara kang wis tau kelakon, bakal kaulang maneh.” *Selected Messages*, buku 2, 109.

Kita “kudu mangertèni” “prastawa-prastawa agung lan suci nalika kita ngadeg ana ing ambang banget tumindaké kasampurnané.” Ambang iku nedahaké kabutuhan kita kanggo mangertèni prastawa-prastawa mau sadurungé kasampurnané kelakon.

“Nanging garis-garis teges saka potlot kenabian iku nuduhake ana owah-owahan ing pemandhangan kang tentrem iki. Kéwan galak kang nduwèni sungu kaya wedhus cilik iku ngandika nganggo swaraning naga, lan ‘nglakokaké kabèh kakuwasané kéwan galak kang kapisan ana ing sangarepé.’ Roh panganiaya kang kawedhar déning paganisme lan kapausan bakal kawedharaké manèh. Ramalan nyatakaké yèn kakuwasan iki bakal ngandika ‘marang wong-wong kang manggon ana ing bumi, supaya padha gawé reca kanggo kéwan galak iku.’ [Wahyu 13:14.] Reca iku digawé kanggo kéwan galak kang kapisan utawa kang kaya macan tutul, yaiku kang katuduhaké ana ing piwelingé malaékat katelu. Lumantar kéwan galak kang kapisan iki, Gréja Roma digambaraké, sawijining badan gréjawi kang kasandhangan kakuwasan sipil, nduwèni wewenang kanggo ngukum kabèh wong kang béda panemu. Reca kanggo kéwan galak iku nggambaraké badan agama liyané kang kasandhangan kakuwasan kang sarupa. Kawujudané reca iki iku pakaryané kéwan galak kang tuwuhé tentrem lan pangakuningé alus ndadèkaké dadi pralambang kang cetha banget tumrap Amérika Sarékat. Ing kéné kapanggih ana reca kapausan. Nalika gréja-gréja ing tanah kita, kanthi manunggal ing titik-titik kapitadosan kang padha dicekel bebarengan déning wong-wong mau, banjur bakal mangaribawani Nagara supaya ngetrapaké pranatan-pranatané lan nyengkuyung pranatan-pranatané, nalika semana Amérika Protestan bakal wus mbentuk reca saka hirarki Roma. Banjur gréja kang sejati bakal diserang déning panganiaya, kaya déné umat Allah ing jaman kuna. Meh saben abad maringi tuladha bab apa kang bisa ditindakaké déning kefanatikan lan rasa sengit kanthi alesan ngladèni Allah liwat nglindhungi hak-haké Gréja lan Nagara. Gréja-gréja Protestan kang wis lumaku ngetutaké lacak-lacak Roma kanthi mbentuk paséwakan karo kakuwasan donya wis nuduhaké pepénginan kang padha kanggo mbatesi kamardikaning ati nurani. Ing abad kaping pitulas, éwonan pelayan nonkonformis nandhang sangsara ana ing sangisoré pamaréntahan Gréja Inggris. Panganiaya tansah mèlu sawisé ana pambibitan marang agama tartamtu saka pihak pamaréntah sekuler.” *Spirit of Prophecy*, volume 4, 277.

Pambentukaning gambaré kéwan buas iku kalakon dhisik ana ing Amérika Sarékat, lan sawisé iku ing donya.

“Bangsa-bangsa manca bakal ndherek tuladha Amerika Serikat. Sanadyan negara iku mimpin luwih dhisik, nanging krisis sing padha bakal nekani umat kita ing saindenging péranganing donya.” Testimonies, volume 6, 395.

Pranatan Milan ing taun 313 makili wiwitan pambentukan, lan uga netepake lawang sing katutup tumrap para Advent Hari Kaping Pitu. Konstantinus saka kulon lan Licinius saka wetan nggandhengake sawijining perkawinan prajanjen karo Pranatan iku, nalika Konstantinus maringake adhine satengah, Constantia, marang Licinius ing perkawinan prajanjen kaping papat sing kaunèkaké ing sawijining garis kenabian saka enem perkawinan prajanjen sajroning sajarah kenabian Daniel sewelas. Loro kang kapisan magepokan karo perang antarané lor lan kidul, loro sabanjuré yaiku perang sipil antarané wetan lan kulon, lan loro kang pungkasan yaiku perkawinan simbolis antarane kakuwatan gréja kepausan lan kakuwatan nagara.

Antiochus II Theos nyingkiraké garwané, Laodice I, supaya bisa omah-omah karo putri Ptolemaik, Berenice (putriné Ptolemy II), watara taun 252 SM. Pawiwahan-prasetyan Prajanjen Kakaisaran Seleukia katindakaké ing antarané ratu ing sisih lor lan ratu ing sisih kidul, déné; pawiwahan-prasetyan taun 313 katindakaké ing antarané kaisar ing sisih wétan lan kaisar ing sisih kulon.

Palakrama prajanjen antarané Antiokhus II Theos ing taun 252 SM makili wiwitaning Kakaisaran Seleukia, kang tekan pungkasané minangka sawijining kakaisaran sajroning sajarah kang katuduhaké ing ayat sapuluh nganti nembelas saka Daniel sewelas. Ing sajarah pungkasaning kakaisaran Seleukia, ana manèh sawijining palakrama prajanjen kang kalaksanakaké déning Antiokhus III Agung, nalika piyambakipun maringaké putrinipun, Kleopatra I Syra, (Kleopatra pisanan piyambak ing sajarah kenabian) dhateng Ptolemaios V ing taun 193 SM. Ing wekdal punika Ptolemaios V kirang langkung yuswa 16 taun lan Kleopatra I Syra kirang langkung yuswa 10 taun. Palakramanipun punika dados panyawisan diplomatik sasampunipun perang Siria kaping gangsal. Palakrama prajanjen alfa antawisipun raja lor lan kidul ing Daniel sewelas sampun nandhani pungkasaning perang Siria kaping kalih.

Cleopatra pungkasan ing sajarah profetik sesambungan karo Julius Caesar lan sawisé iku karo Mark Antony. Sawisé Julius Caesar dipatèni ing taun 44 SM, Triumvirat kapindho kabentuk ing taun 43 SM. Telung wong mbentuk triumvirat mau, lan sawisé salah siji saka telu mau, yaiku Marcus Lepidus, dipaksa metu saka persatuan telu iku déning Octavian, banjur pecah perjuwangan rebutan kakuwasan antarane Mark Antony saka wetan lan Octavian saka kulon. Ing Brundisium, ing taun 40 SM, digawé sawijining prajanjen antarane loro saingan, yaiku pihak wetan lan kulon. Prajanjen iku kalebu pawiwahan antarane Octavia, adhine Octavian, lan Mark Antony. Nanging prajanjen lan pawiwahan sing ndhèrèkaké iku ora lestari, lan sawisé Mark Antony melu sesambungan karo Cleopatra, dhèwèké pegatan karo Octavia ing taun 32 SM. Ing paprangan Actium ing taun 31 SM, karajan-karajan wetan lan kulon dipunsawijèkaké dadi siji kakuwatan, lan sawisé iku Octavian dadi Augustus Caesar, pralambang pucuking kamulyan lan kakuwatan Romawi.

Miturut pralambang kenabian, palakraman prajanjen ingkang kapisan wonten ing Daniel sewelas kadadosan antawisipun raja-raja saking lor lan kidul, dados satunggaling upaya kanggé mungkasi pasulayan antawisipun kalih pihak perang ingkang sami berjuang kanggé mapanaken malih kakaisaranipun Aleksander Agung. Palakraman prajanjen kapisan antawisipun wangsa Seleukid lan wangsa Ptolemaios saking Mesir punika dados palakraman prajanjen alfa saking karajan Seleukid lan Ptolemaik, ingkang dados pralambang tumrap palakraman prajanjen omega antawisipun kakalih kakuwatan ingkang sami. Ing palakraman prajanjen pungkasan utawi omega punika, Kleopatra ingkang kapisan piyambak utawi alfa wonten ing sajarah Mesir dados pranala kenabian dhateng Kleopatra ingkang pungkasan, utawi omega; ingkang sesambetanipun kaliyan Markus Antonius dados titik acuan tumrap pegatan antawisipun Oktavia lan Markus Antonius. Pegatan punika nandhani kawiwitan malihing pasulayan antawisipun Markus Antonius saking wetan lan Oktavianus saking kulon, ingkang pungkasanipun rampung wonten ing perang Actium ing taun 31 SM.

Palakrama prajanjen Brundisium ing taun 40 SM iku dadi palakrama prajanjen alfa ing pasulayan antarané wétan lan kulon, padha kaya déné palakrama prajanjené Laodice lan Antiochus II Theo dadi alfa saka pasulayan antarané lor lan kidul. Palakrama prajanjen taun 313 iku dadi omega tumrap palakrama prajanjen alfa antarané Mark Antony lan Octavia, padha kaya déné palakrama prajanjen antarané Ptolemy V lan Cleopatra I Syra dadi palakrama prajanjen omega saka karajan lor lan kidul. Telung palakrama prajanjen sing nuntun marang palakrama prajanjen omega taun 313 kabèh padha selaras, lan maringi telung paseksi marang ciri-ciri kenabian sing magepokan karo Edict of Milan. Kabèh bebarengan, papat palakrama prajanjen harfiah saka wétan, kulon, lor, lan kidul padha selaras karo loro palakrama prajanjen simbolis saka kepausan.

Ing taun 496, Clovis, raja bangsa Franks, sampun krama kaliyan Clotilda. Clotilda punika putri Burgundy, putrinipun Raja Chilperic II saking Burgundy. Sasampunipun rama saha biyangipun dipunpejahi wonten ing perjuwangan kakuwasan kulawarga, piyambakipun gesang wonten ing pangayoman pakdenipun sadèrèngipun kaparingan dados garwa Clovis I, raja bangsa Franks, ing taun 493. Piyambakipun punika sawijining Katulik, tegesipun nganut pracaya Nicene/ortodoksipun Gréja Roma. Pramila punika ndadosaken piyambakipun béda kaliyan kathah kulawarga karajan Jermanik sanès ing jaman punika, ingkang dados Kristen Arian. Biyangipun, Caretena, ugi Katulik, lan Clotilda dipunwulang tuwuh wonten ing pracaya punika. Piyambakipun dipunèngeti amargi kanthi ajeg ndhesek Clovis supados nilar paganisme lan nampi baptis Katulik, lan sasampunipun punika pangowahan imanipun ing taun 496 dados salah satunggaling prastawa ingkang paling wigati wonten ing sajarah wiwitan Prancis lan Kristen Kulon ingkang sinebat makaten.

Clovis nadzar bilih bilih manawa manawa menang ing perang Tolbiac, dheweke bakal mratobat marang iman Katuliké Clotilda lan bakal dipunbaptis. Raja Alemanni kapatèni, bala tentarané buyar, lan bangsa Franks menang. Sawisé kemenangan iku, Clotilda ngatur supaya Uskup Remigius saka Reims maringi piwulang marang Clovis, lan dheweke dipunbaptis (miturut tradhisi ing Dina Natal taun 496), bebarengan karo pirang-pirang ewu

para prajurité.

Clovis iku ratuing bangsa Franka, kang miturut pangerten jaman saiki tegesé ratuing Prancis. Panjenengané dadi kang kapisan saka para ratu Éropah sing ing wekasané bakal nilar agamané kang pagan lan banjur mratobat marang Katulik. Awit saka iku, Clovis dianggep minangka “putra pambarep saka gréja Katulik,” lan Prancis sinebut, “putri pambarep saka gréja Katulik.” Ing taun 1980, nalika Paus Yohanes Paulus II ngunjungi Prancis, piyambakipun takon, “Prancis, putri pambarep saka Gréja, apa sira setya marang baptisanmu?”

Pangowahané Clovis marang Katulik Nikéa nandhai wiwitané sawijining iring-iringan palakrama simbolis kang bakal nuntun marang palakrama prajanjian simbolis taun 538. Palakrama prajanjian simbolis antarané Clovis lan sundel kang nindakaké laku jina karo para ratu ing bumi iku dipratandhani déning patang palakrama prajanjian sadurungé ing Daniel pasal sewelas. Clovis iku ratu Éropah pisanan kang maringi panyengkuyung militèr lan ékonomi marang gréja Roma, mula Clovis iku kapacak ing sajroning sajarah ing Daniel pasal sewelas.

Lan lengen-lengening perang bakal ngadeg ing sisihé, lan bakal najisaké pasucèning kakuwatan, lan bakal nyingkiraké kurban padinan, lan bakal masang pameleh kang njalari karusakan sepi. Daniel 11:31.

Clovis ing taun 496 nandhani wiwitaning struktur-struktur pulitik Éropah kang “jumeneng” kanggo mbiyantu kapausan nalika iku munggah marang kakuwasan. Iki nandhani wiwitaning sawijining arak-arakan panganten simbolis. “Lengen-lengen” ing ayat iku uga bakal najisake “pasucèn kakuwatan,” kang tumrap Roma kapir lan Roma paus padha-padha iku kutha Roma.

Loro Papan Suci

Ana rong tembung Ibrani kang béda ing kitab Daniel sing diterjemahaké dadi “papan suci.” Tembung Ibrani ‘miqdash’ lan ‘qodesh’ padha-padha diterjemahaké dadi “papan suci,” nanging qodesh mung bisa makili sawijining wewaton suci, déné miqdash bisa makili papan suci utawa papan kang ora suci—kaya kang ditemtokaké déning konteks.

“pasamuwaning kakuwatan” ing ayat kaping telung puluh siji punika ‘miqdash’ lan nggambaraken pasamuwaning kakuwatanipun Roma, ingkang tumrap Roma kapir saha Roma kapausan kalihipun punika kutha Roma. Wiwit saking paprangan Actium, nalika Octavian ngempalaken karajanipun, Roma kapir boten saged kasoran ngantos tigang atus sewidak taun (satunggal wekdal) minangka kasampurnaning ayat kaping kalih dasa sekawan saking Daniel sewelas.

Panjenengané bakal lumebet kanthi tentrem malah menyang panggonan-panggonan kang paling subur ing wewengkon iku; lan Panjenengané bakal nindakaké apa kang durung tau ditindakaké déning para leluhuré, utawa déning leluhur para leluhuré; Panjenengané bakal nyebaraké ing antarané wong-wong mau barang rampasan, lan

jarahan, lan kasugihan: iya, Panjenengané bakal ngrancang siasaté nglawan benteng-benteng kang kukuh, nganti sawatara mangsa. Daniel 11:24.

Nalika Roma pagan mrentah saka kutha Roma, pamaréntahané ora kena dikalahaké; nanging nalika Konstantinus mindhah ibukutha menyang Konstantinopel ing taun 330, “wektu” ing ayat rong puluh papat kasampurnakaké. Nalika sing pungkasan saka telung sungu (yaiku bangsa Goth) ing Daniel pitu diusir saka kutha iku, Roma kapapaan kanthi profètis njupuk dhampar minangka karajan kalima ing ramalan Kitab Suci ing taun 538. Bangsa Goth naté ngepung Roma, nanging ing wekasané mundur nalika Belisarius, panglima kanggo Yustinianus, ngamanaké kutha iku. Sawisé kuwi gréja Roma mrentah kanthi pinunjul sajrone sèwu rong atus sawidak taun nganti Napoleon ndadèkaké paus iku dicopot lan dibuwang menyang pangasingan ing taun 1798.

Roma, “papan suciing kakuwatan” iku “kacemaran,” (kacemaran, tegesé ‘ka tatu utawa kabubar’), lumantar “lengen-lengen” saka perang kang lumaku terus nglawan kutha mau, kang utamané dilambangaké déning papat kalasangka pisanan ing Wahyu pasal wolu.

Sajarah kang banjur lumaku wiwit taun 496 lan sabanjuré bakal nyeksèni kutha Roma kacemaran nalika kutha iku ngalih saka kakuwatan lan kamulyaning karajan Romawi menyang kakuwatan lan kamulyaning karajan Katulik Roma. Lengen-lengen iku bakal nyingkiraké agama kapis, kang dilambangaké déning tembung “daily” ing pérangan kasebut, nalika padha nampani agama Katulik Nikéa.

Ing paprangan Vouillé, Clovis ngalahaké wong Visigoth Arian ing sangisoré Alaric II lan ngrebut Aquitaine. Sawisé kamenangan iku, ing taun 508, kaisar Wétan Anastasius I (ing Konstantinopel) maringi pakurmatan marang Clovis awit saka kamenangané nglawan wong Visigoth. Gregory saka Tours ngandika yèn Anastasius ngirim layang-layang resmi Clovis kang ndadèkaké dhèwèké konsul. Ing Tours, ing gréja Santo Martinus, Clovis ngagem tunik lan jubah wungu, masang diadema ing sirahé, medal nunggang, lan nyawuraké emas lan salaka marang wong akèh. Gregory ngandika yèn wiwit dina iku dhèwèké dipunsebut konsul lan dipunakoni déning kaisar Romawi yèn Clovis iku ratu Kristen kang sah ing kulon. Dhèwèké kaparingan ganjaran amarga wis ngremuk wong Visigoth Arian, kang uga dipunlawan déning Konstantinopel. Taun 508 iku taun nalika kaisar ing Wétan kanthi umum maringi pakurmatan marang ratu Franka Katulik—gréja, kamenangan, lan kasahihan Romawi ing sak adegan. Taun 508 iku taun nalika karajan Franka Katulik ngadeg minangka kakuwatan Katulik kang utama ing Galia sawisé ngremuk pamaréntahan Visigoth Arian. Clovis iku ratu barbar utama pisanan kang perang mbéla Katulik Nicea nglawan karajan-karajan Arian, mula dadi purwarupa kalungguhan Prancis minangka “putri pambajenging Gréja.” Clovis nggambaraké mangsa saka 496 nganti 508 lan dadi lambang alfa saka prajanjèn bebrayan simbolis. Telung puluh taun saka 508 nganti 538 dipungambarake déning Justinianus kang dadi lambang omega saka prosesi.

Ing taun 538, “lengen-lengen” iku ngasta panguwasa kapapaan menyang dhamparing bumi sajrone 1260 taun. Nalika iku, bebrayan prajanjèn kang pralambangé wis kasampurnakaké

ing pungkasaning prosesi bebrayan kang wis diwiwiti ing taun 496. Ing taun 1798, bebrayan prajanjen kang wis kawiwitan antarané paus Roma lan Clovis saka Prancis iku dibatalaké nalika Napoleon saka Prancis megat panguwasa kapapaan kanthi ndhawuhake jendralé supaya nyekel paus minangka tawanan.

Prajanjen simbolis papal alpa adhedhasar prajanjian, kang miwiti prosesi palakrama ing taun 496, katetepaké kanthi sampurna nalika ukum Minggu ing taun 538, lan sawisé iku dibatalaké ing taun 1798, kaya dene saben palakrama adhedhasar prajanjian liyané ing Daniel sewelas. Wahyu nambahaké marang sesambetan palakrama papal antarané para raja Éropah lan para paus Katulik, amarga naga ing Wahyu rolas iku loro-loroné, yaiku Iblis lan para raja Roma kapisan.

“Mangkono déné naga iku, ingkang utaminipun nglambangaké Sétan, ugi, ing pangertosan kaping kalih, dados pralambangipun Rum kafir.” The Great Controversy, 439.

Ing Wahyu, Yohanes maringi katrangan marang kita bab telung prekawis sing diparingake para ratu (naga) marang kewan segara, yaiku Katulik.

Lan kéwan galak kang dakdeleng iku kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikil bruwang, lan cangkemé kaya cangkem singa; lan naga mau maringaké marang dhèwèké kakuwatané, lan dhamparé, lan pangwasa kang gedhé. Wahyu 13:2.

Ing taun 496, para raja Éropah wiwit maringaké marang kéwan paus kakuwatané, yaiku “kuwasa”-né, kaya kang kaambaraké déning kekuwatan militèr lan panyengkuyung ékonominé. Ing taun 330, wong-wong mau wus mindhah ibukutha karajané menyang Konstantinopel, saéngga kutha Roma katinggal dadi “dhampar” panguwasa kapausan. Sabanjuré, “lengen-lengen” iku nandhai greja paus minangka sirahing sakèhé greja ing taun 533 lumantar dekret Yustinianus. Dekret iku kalebu panganggoné kakuwatan militèré kanggo nganiaya wong-wong kang déning kapausan dianggep sesat, mula ngglestaraké “wewenang” sipilé ana ing astané para paus.

Prajanjian palakrama alpa antarané kapausan lan para ratu Éropah diwiwiti karo Clovis ing taun 496. Ing taun 508, paganisme, yaiku agama sahing nagara, disisihaké kanggo agama Katulik Nisen. Ing taun 533, Justinian netepaké kapausan minangka sesirahing sakèhé gréja, lan masrahaké panguwasa hukum saka dhamparé masing-masing marang kakuwatan kapausan.

Dhampar Alfa lan Omega

Ing taun 330, kutha Roma dipasrahaké menyang tangan gréja Roma, ing kono dhèwèké bakal lenggah nganti dirusak ana ing tlaga geni nalika rawuhé Kristus kaping pindho. Ing taun 538, dhèwèké kanthi resmi lenggah manèh ing dhampar kapausan, mula nandhai sajarah saka taun 330 nganti 538 minangka sawijining mangsa kenabian sing diwiwiti déning kursi alfa lan dipungkasi déning kursi omega. Mangsa iku nggambaraké pungkasaning karajan kaping papat ing wangsit Kitab Suci (Pergamos) minangka

karuntuhan sing lumaku saya maju, diwiwiti ing taun 330 lan dipungkasi ing taun 538 kanthi tekane Tiatira. Roma kulon lan Roma wétan padha nerusaké bubaré sing alon sawisé taun 538, nanging mangsa iku diwiwiti kanthi diparingaké kursi, kang nglambangaké kutha Roma marang kapausan ing taun 330, nganti kursi iku dadi ora mung dhampar nguwasani kutha, nanging uga nguwasani karajan kang dilambangaké déning kutha mau ing taun 538.

330 nganti 538 iku sawijining periode ramalan kang mligi netepake wolung pathokan tumrap panguwasane kapausan. Wolung langkah iku kaulang maneh ana ing marihe tatu pati kapausan nalika hukum Minggu kang enggal rawuh.

Inggang kapisan saking wolung langkah punika inggih menika panyukakipun kitha Roma dhateng kakuwasan kapausan, lan langkah inggang kawolu punika panyukakipun kitha punika dados dhampar karajan kaping gangsal saking wangsit Kitab Suci. Punika netepaken 538 minangka papan dhampar, lan minangka ‘langkah kawolu, inggang asalipun saking pitung langkah sadèrèngipun.’ Langkah kapisan punika panyukakipun dhampar lan langkah kawolu punika panyukakipun dhampar; makatên, langkah kapisan ing taun 330 punika alfa lan 538 punika omega. Kalih dhampar, tigang sungu inggang dipun singkiraken, kurban sadinten-dinten dipun pendhet, pamratobatipun Clovis lan dhawuhipun Justinianus cacahipun sami kaliyan wolung langkah sadaya inggang mratelakaken prosesi palakrama, lan ing pungkasanipun palakrama punika piyambak.

Ing taun 1798, Prancis, kakuwasan sing wis makili sepuluh ratu Éropah, sing nglênggahi kapapaan ing dhamparé ing taun 538, banjur nyopot kapapaan saka dhampar kang padha iku. Perkawinan prajanjèn alfa sing kagambar ing sajarah wiwit taun 538 nganti 1798 ngetipifikasi perkawinan prajanjèn omega saka kakuwasan kapapaan karo sepuluh ratu ing Wahyu pitulas. Prosesi perkawinan wiwit taun 496 nganti 538 ngetipifikasi wolung langkah sing selaras karo wolung présidhèn pungkasan ing Amérika Sarékat. Clovis lan Prancis iku pralambang saka sepuluh ratu Éropah. Iku makili Amérika Sarékat sing bakal dadi ratu utama saka sepuluh ratu ing Wahyu pitulas nalika undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh.

Lima perkawinan prajanjian sadurungé ing Daniel sewelas selaras karo perkawinan prajanjian kang kaping nem lan pungkasan ing dina-dina wekasan. Perkawinan-perkawinan prajanjian alfa lan omega saka lor lan kidul netepaké pangantèn wadon saka kidul minangka alfa, lan omega iku pangantèn wadon saka lor. Ing perkawinan-perkawinan prajanjian Roma kapisan, pangantèn wadon alfa saka wetan dipasrahaké marang kulon, lan omega taun 313 iku pangantèn wadon saka kulon. Patang perkawinan mau kaiket bebarengan sacara kenabian déning Cleopatra kang kapisan lan Cleopatra kang pungkasan. Perkawinan prajanjian simbolis saka Roma kapausan nggambaraké pangantèn kakung minangka raja utama saka sawijining konfederasi kenabian kang dumadi saka sapuluh raja kang manunggal karo pangantèn wadoné—wanita abang kirmizi saka Roma. Pegatan mau ditindakaké déning raja utama saka sapuluh raja mau ing taun 1798.

Pernikahan prajanjian taun 313 makili pernikahan prajanjian pungkasan saka kakuwatan kapapaan karo Amerika Serikat—raja utama saka sepuluh raja ing Wahyu pitulas; sawijining kakuwatan loro sungu kang ditipèkaké déning kakuwatan loro sungu saka Prancis. Sajarah kang diwiwiti karo Clovis ing taun 496 lan pungkasane nuntun marang dekret Yustinianus ing taun 533 lan penobatan kapapaan ing taun 538, makili sajarah wiwit taun 1989 nganti tekan angger-angger Minggu.

Kita bakal nerusaké prekara-prekara iki ing artikel sabanjuré.